

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal indledningsvis beklage, at jeg på grund af møde andetsteds i huset ikke havde mulighed for at deltage i den første runde.

Jeg kan forstå, at der har været en meget livlig debat hernede om væsentlige dele af den fødevarepolitiske redegørelse, og vi vil selvfølgelig også gerne fra Dansk Folkepartis side give nogle bemærkninger til kende i forbindelse med redegørelsen.

Jeg vil allerførst sige, at der for os at se faktisk er mange udmærkede ting i redegørelsen. Den slår ned på nogle væsentlige områder, som er vigtige at beskæftige sig med, og den gør det på en på mange områder pragmatisk og god måde.

Danmark er et fødevarerproducerende land, vi mener selv, at vi er et godt et, og der er vigtige eksportindtægter til Danmark at have in mente, når vi diskuterer fødevarepolitikken.

Det helt afgørende for Dansk Folkeparti er naturligvis, at vi tager udgangspunkt i, at vi skal have fødevarer af en meget høj kvalitet i Danmark, at vi skal have den høje kvalitet gennem forskning og gennem udvikling, og at vi naturligvis skal prøve at animere forbrugerne gennem oplysning og information til at vælge fødevarer af meget høj kvalitet, men at hovedprincippet naturligvis hele tiden skal være, at det er ved forbrugernes frie valg, vi prøver at forbedre kvaliteten fra producenterne.

Det er også derfor, at et af de helt væsentlige forhold for Dansk Folkeparti i den her forbindelse naturligvis er de mærkningskrav, der stilles. Vi er med på, at man generelt stiller meget skrappe mærkningskrav, så forbrugerne får gode valgmuligheder. Det er et hovedprincip for os i denne diskussion.

Så er der nogle enkelte elementer, som har været diskuteret på baggrund af redegørelsen. Blandt andet har diskussionen naturligvis bølget frem og tilbage om placeringen af levnedsmiddelkontrollen, og jeg skal med det samme sige, at vi fra Dansk Folkepartis side ønsker at medvirke i den fortsatte diskussion om det.

Da vi læste redegørelsen første gang, syntes vi bestemt og synes også i dag, at der er meget godt i den tankegang, som ligger i redegørelsen om, at man laver en regional statslig struktur på det her område.

Vi kan meget følge de tanker, der ligger i, at det ikke kan være placeringen af virksomhed i landet, der afgør, hvilken kontrol der finder sted, men at der skal være en ensartet kontrol,

og at der skal stilles de samme krav ud over landet. Derfor er vores udgangspunkt i den fortsatte diskussion, som vi også gerne vil indgå i om dette spørgsmål, at vi er meget positive over for den tankegang, der ligger i redegørelsen på det her punkt.

Selve diskussionen om demokratiet og om, hvilken instans der skal kontrollere, at denne kontrol finder sted, har jo også været givet til kende fra de forskellige partiers side. For vores vedkommende må vi sige, at der er visse steder i landet, hvor vi ikke giver så voldsomt meget for den kontrol, der er. Specielt med hensyn til de fælleskommunale selskaber rundtomkring kan man i høj grad diskutere, i hvor høj grad den kvalitet eller den demokratiske kontrol, der skal være, rent faktisk er der.

Det har selvfølgelig også affødt det forslag, der handler om, hvorvidt amterne skulle overtage det område. Det er for os at se ikke nogen god idé, og det er det ikke, fordi vi jo gerne vil have amterne nedlagt. Vi står os meget dårligt ved at lade amterne få stadig flere opgaver, samtidig med at vi forsøger at få en struktur frem i dette land, hvor vi kun har to administrative instanser over for borgerne i stedet for tre. Derfor er vi ikke meget for at placere nye opgaver hos amterne. Det vil gå imod vores bestræbelser på at få amterne nedlagt, og derfor er det for os en diskussion om, hvorvidt det skal være et kommunalt ansvar, eller det skal være et regionalt statsligt ansvar.

Jeg har her afslutningsvis et par kommentarer til nogle punkter i tilknytning til redegørelsen. Det første handler om dyrevelfærd. Vi er store tilhængere af, at man sætter fokus på dyrs velfærd. Vi har jo set, hvordan også regeringen har forsøgt på forskellige måder og ikke med alt for meget succes efter vores opfattelse at sætte fokus på dette spørgsmål. Det, der hele tiden er vigtigt, er, at forbrugerne er opmærksomme på, hvilken måde man behandler dyr på under opvækst og ved slagting.

Derfor er det igen et spørgsmål om, at vi selvfølgelig skal have oplysninger og information til forbrugerne, så forbrugerne kan vælge, og at vi derudover selvfølgelig også stiller lovgivningsmæssige krav. Vi har jo med glæde set den udvikling, der er sket, efter at briterne stiller skrappe krav osv. Det får også dansk landbrug til at tænke i retning af, hvordan man kan indrette sig mere fornuftigt i forhold til dyrevelfærd.